

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIV. [Diluitur argumentum Octavvm.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

Ad TERTIAM dico, Filium intelligere, & tamen non producere notitiam; & Spiritum sanctum amare, & tamen non producere amorem. est enim obseruandum, intelligere, & producere notitiā, ut etiam amare, & producere amor esse idem re, sed distingui ratione. Nam intelligere & amare dicunt ordinem ad obiectum, id est, ad rem, quæ intelliguntur & amantur: at producere notitiam & amorem, dicit ordinem ad rem quæ producitur, hoc est, ad ipsam notitiam, & amorem. sic etiā notitia & verbum sunt idem, sed distinguuntur ratione. Nam notitia dicit ordinem ad obiectum, rem autem ad dicentem. iam ergo Pater est intelligens cum tertio ordine, & ideo est etiam producens: Filius est intelligens, sed cum primo ordine & non cum secundo, quia habet propria ordinem. Vnde ipse non est dicens, seu producens verbum.

Pari ratione, Pater est notitia, sed non verbum; Filius est notitia & verbum, quia habet ordinem producendi, quem non habet Pater. Hinc S. A VGUSTINVS libro 15. Tractat. Sciunt, inquit, in unicem Pater & Filius, sed ille gignendo, & nascendo. Similiter Spiritus sanctus intelligit, & chiparit, sed sine relationibus producentis, aut produci. Vnde neq; est dicens, neq; verbum. Idem dico de amore; nam Pater & Filius amant cum relatione producentis amorem; Spiritus sanctus amat, sed cum relatione amoris producitur.

CAPUT XIV.

C TAVVM argumentum. In Deo nihil est
essentia, & relatio, sed neutrū generat, &
generatur, ergo nihil in Deo generat, & nihil
generatur; nō igitur sunt in Deo plures personae.
Item, verus Filius debet produci similis gignenti, sed ve-
rum non est simile gignenti, sed obiecto, ut notum est, per
tur non est verbum Dei, verus Filius Dei, proinde nec
est dem essentiæ cum Deo.
Item, Spiritus sanctus aut producitur similis Deo, &
in essentia, aut dissimilis: non similis, quia esset Filius, &
tunc non esset Verbum unigenitus Filius: ergo dissimilis,
ergo non est verus Deus, ergo non sunt tres personæ unde
verus Deus.

Repetit.

Respondeo ad PRIMAM rationem, nec essentiam, nec relationem seorsim sumptam gignere, aut gigni: sed constitutum ex utroque. Itaque constitutum ex essentia & paternitate gignit; & constitutum ex essentia & filiatione gignitur. quemadmodum etiam in creaturis non gignit essentia, nec subsistentia: sed persona ipsa principium est quod gignit, essentia est principium quo gignit, subsistentia est conditio, sine qua non gignaret.

Ad PRIMAM confirmationem, quæ erat eiusmodi, Verbum non est simile intelligenti, sed rei intellectu, ergo nō est Filius intelligentis. Respondeo, Deum intelligendo seipsum, producere verbum, & proinde rem intellectam, cui verbum est simile, esse ipsum Deum qui producit verbum.

A T, inquires, Verbum non est simile Deo, ut intelligenti sed ut intellectu, at Deus non gignit ut intellectus, sed ut intelligens, ergo Verbum non est simile gignenti, proinde nec est Filius. Præterea Filius vel est similis Patri in essentia, vel in proprietate, non in essentia, quia in essentia est idem, non in proprietate, quia in illa est dissimilis, ergo nullo modo est similis.

RESPONDEO, Patrem debere producere Filium sibi similem in essentia, nō similem in relatione producentis, quia nō producit Patrem suum, sed Filium suum, & ideo Verbum non debet esse simile Patri, ut Pater est dicens, sed ut Pater habet talem naturam, quæ dicendo exprimitur.

Ad illud autem, quod addebat, Filius Patri in essentia est idem, ergo non similis. Respondeo, esse eundem & esse similem, nam quatenus uterque habet illam essentiam, sunt idem in essentia, tamen quatenus ipsi sunt duo distincti, & conueniunt in illa essentia, sunt similes in essentia. Vnde cùm Ariani vellent Filium dicere ὁμοίστον Patri, non ὁμούσιον, Patres responderunt, posse quidem dici ὁμούσιον, sed non debere negari ὁμούσιον. Vide Hilarium libro de Synodis propositum.

Ad POSTREMAM rationem, quæ erat de Spiritu sancto, Respondeo, Spiritum sanctum similem produci in essentia Patri, & Filio: nec tamen esse Filium, cuius rei causa non est usque adeò certa: Scriptura siquidem rem docuit,

causam tacuit, non in hac re solum, sed in multis etiam
liis, ut semper nos exerceat, & humiles discipulos habeat.
de Athanasium in epist. ad Serapionem; Gregorium Nazianzenum lib. 5. de Theologia; Basilium lib. 3. in Eunomium; Damascenum lib. 1. cap. 10. Augustinum lib. 15. Trinit. cap. 27. lib. 3. contra Maximinum, cap. 14. & Tractatu 99. in
annem, qui docent rem esse altiorem, quam ut a nobis posse
est intelligi possit. Quamuis Augustinus duas rationes cogitauerit, quæ vtcunque animo queritis satisfacie pos-
sunt. Ait enim lib. 5. de Trinit. cap. 14. ideo Spiritum sanctum
non esse Filium, quia non procedit quomodo natus, sed
quomodo datus. Addit verò lib. 15. cap. 26. proponit quod
non posse vocari Filium, quia procedit ex duobus, quoniam
duo Patres dici possunt, nec alter pater, alter mater.

Claudius S. THOMAS I. parte q. 27. art. 4. & in quibusdam
de potentia q. 10. art. 2. ad argumentum 22. rem istam exp-
cuisse videtur. Ait enim Verbum Dei Filium esse Dei, qui
cum procedat per actum intellectus, procedit ut similitudo
quædam & imago producentis, idque ex vi ipsius productionis. Nec enim res verè intelligitur, nisi producarū officia
sue Verbum, quod sit ipsius rei, quæ intelligitur, similitudo.
At Spiritum sanctum idem B. Thomas docet, non esse
Filium Dei, quia licet similis sit Patri, & Filio, non procedit
milis ex vi productionis, cum per actum amoris procedat.
Amor autem non sit ex natura similitudo rei amat, ita
pulsus quidam in rem amatam.

C A P V T X V.

NON V M argumentum. Vel subsistentia est
trinseca ratione essentiæ, vel non est. Si est,
essentia est incommunicabilis, vel si communi-
catur, communicabitur etiam subsistentia
tunc vel habent personæ præter istam subsistentiam,
accipiunt cum essentia, aliam propriam, vel non. Si ha-
bent, ergo quatuor erunt subsistentiæ, & proinde quatuor per-
sonæ. Si non habent, ergo una tantum erit subsistentia, ac per-
sona. inde una tantum persona. Si vero subsistentia non est de
ratione essentiæ, ergo essentia non est infinita simplicitas,
non contineat omnem perfectionem, & præterea crudel-

mellus

c. 2